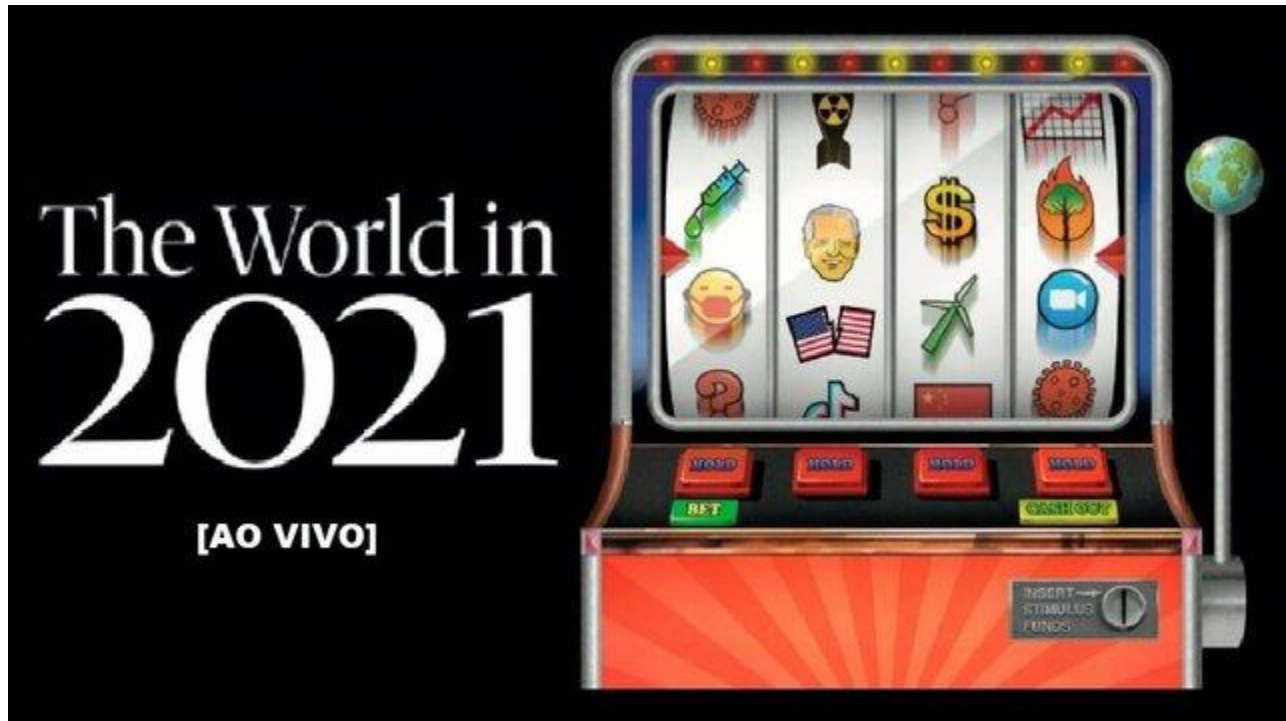

۲۰۲۱ فرا رسید؛ با تهدیدها و فرصت‌هایش

طراحی روی جلد مجله اکونومیست برای سال ۲۰۲۱

بی‌دلیل نیست که ۲۰۲۰، «سال جهنمی» نامیده شده است. پاندمی‌ای که پیش‌بینی می‌شد، اما هرگز زمان دقیق آن مشخص نبود، در نهایت سال ۲۰۲۰ رخ داد و با اختلافات سیاسی و ملی عمیق‌تر شد. نهادهای بین‌المللی تکه‌تکه شدند و ایالات متحده درست در میانه این بلا از سازمان بهداشت جهانی خارج شد و در دیگر سازمان‌های چندجانبه، رفتار کارشکنانه نشان داد.

«ماتئو جی. باروز» و «رابرت ای. مانینگ» در مطلبی برای «شورای آتلانتیک» با مرور کوتاه بر تحولات ۲۰۲۰ به پیش‌بینی وقایعی پرداختند که احتمالاً در سال جدید میلادی به وقوع می‌پیوندند و از دیدگاه خود به عنوان دو آمریکایی به بیان تهدیدها و فرصت‌هایی پرداختند که جهان در سال ۲۰۲۱ با آنها روبه‌رو است:

"با این وجود، حتی در برزخ هم پرتوهای نور وجود دارد. دموکراسی در انتخابات ریاست جمهوری ایالات متحده چیره شد، حتی اگر این سیستم سیاسی ایالات متحده همچنان دو قطبی و ناکارآمد باشد. دانشمندان با کمک هوش مصنوعی و ابر داده، نوعی نوآوری چشمگیر ایجاد و واکنش‌های کووید-۱۹ با قدرت خیره‌کننده را تولید کردند."

وسوسه‌انگیز است که بگوییم در ۲۰۲۱ دیگر جایی برای بدتر شدن وجود ندارد اما شوک‌های پیش‌بینی نشده دیگری، مملو از خطرات در پیش خواهد بود. ما با استفاده از سال‌ها تجربه آینده‌نگری در شورای اطلاعات ملی آمریکا، برای ارزیابی ۱۰ خطر اصلی در سال جدید به‌ویژه برای ایالات متحده اما با پیامدهای جهانی، اطلاعات شناخت‌پذیر را مورد ارزیابی قرار داده و بهترین تشخیص خودمان را مطرح می‌کنیم. ما یک احتمال به هر سناریوی بالقوه پیوست کرده‌ایم که در آن «متوسط» نشان‌دهنده احتمال وقوع ۵۰-۵۰ آن در سال آینده است. ترتیب نگارش خطرات با توجه به اهمیت آن برای ایالات متحده و مابقی جهان است.

و امسال بخش دیگری را با نگاه خوش‌بینانه به دهه آتی افزوده‌ایم؛ ۱۰ فرصت در سال آتی برای دولت جدید (آمریکا) را ذکر می‌کنیم و با مهمترین مساله آغاز کرده و از همان شاخص احتمال برای هر کدام از سناریوهای بالقوه بهره می‌بریم.

۱۰ خطر

یک: بحران کووید-۱۹ با عرضه آهسته واکسن، عمیق‌تر می‌شود

کووید-۱۹ در ایالات متحده، اتحادیه اروپا و روسیه ادامه خواهد یافت و عواقب سفر در تعطیلات، دورهمی خانوادگی و دوستانه و خستگی گسترده از پاندمی تا سال ۲۰۲۱ گسترش می‌یابد. بسیاری هم ممکن است بیش از این جلو رفته و در انتظار دریافت واکسن، تجهیزات حفاظتی خود را کنار بگذارند. توزیع واکسن می‌تواند با مشکلات غیر منتظره در تولید و مشکلات لجستیکی روبرو شود و جدول زمانی واکسیناسیون عمومی را عقب بیندازد. به‌ویژه در ایالات متحده،

نظرسنجی‌ها نشان می‌دهد که ۴۲ درصد از آمریکایی‌ها هیچ واکسنی دریافت نخواهند کرد که این می‌تواند احتمال توقف سرایت تا نیمه دوم سال ۲۰۲۱ را کاهش دهد. از آنجا که توزیع واکسن در خارج از ایالات متحده، به‌ویژه در کشورهای در حال توسعه، پراکنده خواهد بود، محدودیت‌های سفر بین‌المللی در بیشتر سال ۲۰۲۱ پای بر جا خواهد بود. این ویروس همچنین به گسترش و جهش خود ادامه می‌دهد و به طور بالقوه، اثرگذاری واکسن را محدود می‌کند.

احتمال وقوع: نسبتاً زیاد

دو: ریاست جمهوری بایدن خفه می‌شود

توانایی حکمرانی جو بایدن محدود خواهد شد، به خصوص اگر جمهوری خواهان رهبری سنا را حفظ کنند. دونالد ترامپ، رئیس جمهوری آمریکا در آخرین روزهایش کار را برای جانشین خود سخت‌تر می‌کند: استیون منوچین، وزیر خزانه‌داری آمریکا ۴۵۵ میلیارد دلار از بودجه هزینه نشده کرونا را از دولت گرفته است، در حالی که ترامپ چین را به فروش تسلیحات بیشتر به تایوان تهدید می‌کند، به ایران نسبت به تحریم‌های اضافی هشدار می‌دهد و ایالات متحده را در راستای تخریب بیشتر تدابیر کنترل تسلیحات، از معاهده آسمان‌های باز خارج می‌کند. نظرسنجی‌ها نشان می‌دهد حدود ۷۰ درصد

جمهوری خواهان معتقدند انتخابات از ترامپ دزدیده شده و ریاست جمهوری بایدن نامشروع است. ترامپ می‌تواند در چهار سال آینده خار چشم بایدن باشد، خصوصاً اگر او دوباره برای ریاست جمهوری نامزد شود. در همین حال، ترقی خواهان بایدن را از سمت چپ تحت فشار قرار خواهند داد و پشتیبانی از دولت او را در میان میانه‌روها کاهش می‌دهند.

احتمال وقوع: زیاد

سه: یک بحران مالی جهانی دیگر ناشی از بدهی آغاز می‌شود

بدهی جهانی ناشی از هزینه‌های اضطراری کووید-۱۹ به‌ویژه در اقتصادهای در حال توسعه، رو به انفجار است. بدهی کل در سال ۲۰۲۰ به میزان ۱۵ تریلیون دلار افزایش یافته و انتظار می‌رود تا پایان این سال به ۳۶۵ درصد تولید ناخالص داخلی جهانی رسیده باشد. صندوق بین‌المللی پول (آی‌ام‌اف) مجبور شده است کمک‌های مالی به منظور مقابله با پاندمی را به هشتاد و یک کشور پرداخت کند و پیش‌بینی می‌شود جریان سرمایه به کشورهای کم درآمد ۷۰۰ میلیارد دلار از سطح ۲۰۱۹ در سال ۲۰۲۰ کاهش یابد. اقتصادهای در حال توسعه برای بازپرداخت بدهی تا پایان سال ۲۰۲۱ به هفت تریلیون دلار نیاز دارند. زامبیا ششمین کشوری است که در سال ۲۰۲۰ قصور می‌کند. چنین شرایط مالی سختی می‌تواند بحران مالی جهانی دیگری را در پی داشته باشد. در تلاش برای مهار بحران رو به رشد، گروه بیست (جی ۲۰) "یک چارچوب مشترک" (از جمله با حضور چین) برای مدیریت کاهش بدهی ایجاد کرده است، اما عدم تمایل کنگره آمریکا به تصویب منابع جدید برای صندوق بین‌المللی پول می‌تواند تلاش‌های جی ۲۰ را تضعیف کند.

احتمال وقوع: متوسط

چهار: کشورهای غربی با بهبود اقتصادی کند دست و پنجه نرم می‌کنند

صندوق بین‌المللی پول (آی‌ام‌اف) و سازمان همکاری اقتصادی و توسعه (اواسی‌دی) به تازگی برآورد اولیه خود از خسارت اقتصادی ناشی از کرونا به ایالات متحده و سایر کشورها برای سال ۲۰۲۰ را کاهش داده‌اند، اما بیشتر جهان به تولید ناخالص داخلی قبل از سال ۲۰۲۰، حتی تا پایان سال ۲۰۲۱ بازگشت نخواهند داشت. تنها یک اقتصاد بزرگ - چین - در سال ۲۰۲۰ رشد چشمگیری (تقریباً ۲ درصد) را تجربه خواهد کرد و این ۱۰ درصد در پایان ۲۰۲۱ بزرگتر خواهد شد. اگر محرک مالی کافی وجود نداشته باشد، وضعیت برای غرب بدتر خواهد شد. بسیاری از اقتصاددانان معتقدند که بهبود آهسته آمریکا از بحران مالی ۲۰۰۸ تا حدودی به دلیل خروج زودهنگام محرک‌ها و تأکید بر کاهش کسری بودجه بود که از سال ۲۰۱۰ آغاز شد. در اروپا، اقدامات ریاضتی پس از سال ۲۰۰۸ مشکل رشد آهسته را تشدید کرد. همچنین به یاد داشته باشید که بحران مالی سال ۲۰۰۸ باعث ایجاد جریان کنونی پوپولیست در ایالات متحده و اروپا شد. یک بار دیگر، چشم‌انداز تاریک مالی میلیون‌ها شهروند که دقیقاً هنگامی که دوباره تلاش کردند تا روی پای خود بایستند، تحت فشار قرار گرفت، می‌تواند به پیامدهای طولانی مدت سیاسی حتی بدتر منجر شود.

احتمال وقوع: زیاد

پنج: کره شمالی بحران ایجاد می‌کند

وقتی صحبت از تهدید هسته‌ای کره شمالی می‌شود، بایدن میراث دیپلماتیک ناموفق چهار رئیس جمهوری گذشته را به ارث می‌برد. با وجود سه دیدار ترامپ با کیم جونگ اون، کره شمالی اکنون به زرادخانه سلاح‌های هسته‌ای با توانایی بالاتر می‌بالد، از جمله به بیست تا سی بمب و موشک بالستیک قاره‌پیما که به‌زودی ممکن است به سرزمین اصلی ایالات متحده برسند. الگوی قدیمی این است که روسای جمهوری جدید آمریکا با اقدام تحریک‌آمیز کره شمالی در قالب

آزمایش موشکی یا هسته‌ای مورد استقبال قرار می‌گیرند. چنین چیزی در سه ماهه اول ریاست جمهوری بایدن انتظار می‌رود. چنین نمایشی منجر به فشار رسانه‌ها و کنگره به بایدن برای انجام کاری خواهد شد، تنش‌ها را افزایش می‌دهد و احتمالاً منجر به یک شبه بحران می‌شود که ممکن است از کنترل خارج شود. کیم مایل به خودکشی نیست؛ بازدارندگی ایالات متحده هنوز روی آن جواب می‌دهد، گرچه باید در برابر توانایی‌های جدید و در حال ظهور کره شمالی تقویت شود. دولت بایدن در صورتی که از قدرت‌نمایی خودداری کند و به جای آن انتقاد چندجانبه را در پیش گرفته و با کره جنوبی و ژاپن برای افزایش قدرت بازدارندگی همکاری کند، در این زمینه اثرگذارتر خواهد بود.

احتمال وقوع: نسبتاً زیاد

شش: رویارویی میان آمریکا و ایران شدت می‌گیرد

اقدام اسرائیل در ترور برترین دانشمند هسته‌ای ایران، به علاوه اقدام احتمالی ترامپ برای انباشت تحریم‌ها پیش از ترک کاخ سفید می‌تواند به وجهه مقابل ایران لطمه زده و امید بایدن برای احیای توافق هسته‌ای را خنثی کند. در ایران، خشم گسترده‌ای نسبت به ایالات متحده و اروپا وجود دارد و در مورد گام‌های بعدی پیش از انتخابات ریاست جمهوری ایران که قرار است ژوئن برگزار شود، بحث و گفت‌وگو می‌شود. در صورت اقدام تلافی‌جویانه علیه اسرائیل، امارات یا تاسیسات نفتی سعودی پیش از بیست ژانویه، احتمال واکنش قوی دولت ترامپ بالاست. این می‌تواند به نوبه خود باعث ایجاد چرخه‌ای تشدیدکننده بین واشنگتن و تهران شود و آرزوهای دیپلماتیک بایدن را تضعیف کند. بازگشت ایالات متحده به توافق هسته‌ای مبتنی بر بازگشت ایران به وضعیت موجود قبلی، به علاوه تمایل به گسترش توافقنامه قدیمی است. مذاکره بیشتر برای تمدید جدول زمانی در مورد توقف فعالیت‌های هسته‌ای ایران، توقف توسعه موشکی و توقف فروش موشک، همراه با پایان جنگ در یمن، در ازای کاهش تحریم‌های سازمان ملل علیه ایران، می‌تواند اندک اعتماد میان طرفین این توافق هسته‌ای را بازسازی کند. اما این سناریو دور از قطعیت است.

احتمال وقوع: کمتر از حد متوسط

هفت: آمریکا و چین بر سر تایوان درگیر می‌شوند

تایوان ممکن است همان جایی باشد که تنش در روابط ایالات متحده و چین به پرده آخر برسد. طی یک سال گذشته یا بیشتر، یک پویایی منفی تشدید شده است: هر اقدام ایالات متحده برای نشان دادن حمایت از تایوان -مانند فروش اسلحه، سفرهای رسمی سطح بالا و مانورهای نظامی- باعث افزایش فشار چین به تایوان از طریق تجاوز هوایی و دریایی تقریباً روزانه شده است. تایوان یک مسئله وجودی برای حزب کمونیست چین است. اگر رویارویی

ایالات متحده و چین وخیم‌تر شود، ممکن است شی جینپینگ مجبور شود که به سمت اتحاد تایوان با سرزمین اصلی چین حرکت کند. این لزوماً به معنای حمله نظامی چین نیست، گرچه درگیری‌های سهوی همچنان یک خطر محسوب می‌شوند. بیشترین احتمال، یک استراتژی برای تحت فشار قرار دادن اقتصاد تایوان و گذاشتن بار به دوش ایالات متحده برای تشدید کردن است. هرگونه مداخله نظامی آمریکا باعث ایجاد درگیری کامل میان این دو ابرقدرت جهان خواهد شد.

احتمال وقوع: متوسط

هشت: بدترین بحران غذایی در چندین دهه جهان را به تباهی می‌کشاند

سازمان ملل هشدار داده است که جهان در آستانه بدترین بحران غذایی در حداقل پنجاه سال گذشته است. این پاندمی، زنجیره‌های تامین مواد غذایی جهانی را مختل کرده است و بر اثر خسارت اقتصادی ناشی از کرونا، تعداد بیشتری از مردم به فقر شدید دچار می‌شوند و افزایش قیمت مواد غذایی هم در بدترین زمان رخ داده است. سازمان ملل پیش‌بینی می‌کند که تعداد بیشتری از افراد در اثر سوء تغذیه مرتبط با کووید و بیماری‌های مرتبط با آن نسبت به خود ویروس کرونا می‌میرند. این بررسی تلفات کسانی را که زنده می‌مانند در نظر نمی‌گیرد؛ سوء تغذیه دوران کودکی پیامدهای بهداشتی و روانی مادام‌العمر دارد. برنامه جهانی غذا معتقد است که یمن، سودان جنوبی، نیجریه و بورکینافاسو ممکن است اکنون هم دچار قحطی شده باشند. افغانستان، کامرون، جمهوری آفریقای مرکزی، کنگو، اتیوپی، هائیتی، لبنان، مالی، موزامبیک، نیجر، سیرالئون، سومالی، سودان، سوریه، ونزوئلا و زیمبابوه فاصله چندانی با آن ندارند. حتی در اقتصادهای پیشرفته، فقرا از قیمت بالای مواد غذایی در زمان بیکاری بالا رنج می‌برند. در ایالات متحده، بیش از یک خانوار از هر پنج خانوار در عدم امنیت غذایی به سر می‌برند.

احتمال وقوع: در این وضعیت هستیم

نه: گسترش طبقه متوسط جهانی به پایان می‌رسد

شاید مهم‌ترین دستاورد جهان در سه دهه گذشته، خروج میلیون‌ها تن از فقر شدید و رشد یک طبقه متوسط جهانی باشد. این روند ممکن است به خطر بیفتد، مگر اینکه بهبودی جدی از بحران کووید در سال ۲۰۲۱ و بعد از آن حاصل شود. کارشناسان معتقدند که برای اولین بار پس از نیم قرن، طبقه متوسط شروع به کوچک شدن کرده که صرفاً در آمریکای

لاتین ۵۲ میلیون تن را تحت تاثیر قرار داد. به طور هم‌زمان، بانک جهانی پیش‌بینی کرده است که تا پایان سال ۲۰۲۱ بیش از ۱۵۰ میلیون تن دیگر وارد فقر شدید خواهند شد و فقر شدید به معنای درآمد کمتر از روزی ۱.۹۰ دلار است. رشد اقتصادی کمتر از انتظار در سال آینده این رقم را افزایش می‌دهد. به لحاظ تاریخی، فرسایش طبقه متوسط با بی‌ثباتی سیاسی، عقب‌ماندگی دموکراتیک و درگیری بیشتر ارتباط دارد.

احتمال وقوع: زیاد

ده: ترکیه نئو-عثمانی سرکش تر می‌شود

ترکیه تحت کنترل رجب طیب اردوغان که به طور فزاینده‌ای استبدادی، توسعه‌طلب و اسلام‌گرا است، یا مداخله نظامی انجام داده یا نیروهای خود را در سومالی، قطر، لیبی، عراق، سوریه و بالکان مستقر کرده است. آنکارا هم‌زمان با حمله به کردهای متحد آمریکا که با داعش می‌جنگند، در سوریه، لیبی و جمهوری آذربایجان با روسیه مقابله کرده است. ترکیه در حال استقرار سامانه دفاع هوایی اس-۴۰۰ است که تهدیدی برای ناتو به شمار می‌رود و تحریم‌های آمریکا را به دنبال داشته است. و همچنین اقدامات تحریک‌آمیز دریایی در مدیترانه شرقی انجام داده، از قانون پیمان دریا تخطی کرده و قبرس را تهدید کرده است. بسیاری از کشورهای عربی به ترکیه به چشم تهدید می‌نگرند، در حالی که اردوغان همچنین فرانسه را بابت مدیریت اخیرش در رابطه با حملات تروریستی تازه تحریک می‌کند. قدرتمایی نظامی چندجانبه آنکارا می‌تواند درگیری بیشتری ایجاد کرده و به وقوع اقدامی از درون ناتو که ترکیه را عضوی از خود می‌داند، منجر شود.

احتمال وقوع: زیاد

۱۰ فرصت

یک: سازمان تجارت جهانی تجدید حیات را تجربه می‌کند

سازمان تجارت جهانی (WTO) با این قوانین و سیستم‌های تجاری جهانی فعلی، برای حل و فصل اختلافات در معرض تشدید، با آینده‌ای نامشخص مواجه است. با اجماعی جدید ناشی از همکاری ایالات متحده و اتحادیه اروپا، این سازمان

می‌تواند تجارت جهانی را بخش بخش کند، به تقویت بیشتر حمایت از محصولات داخلی بپردازد و تجارت را عمدتاً با توافقی‌های مختلف منطقه‌ای و قدرت و حجم اقتصادهای مربوطه اداره کند. در بنبوحه یک پاندمی دنباله‌دار کووید-۱۹ اگر رکود ایجاد نشود، به رشد اقتصادی کندتر منجر می‌شود. بازسازی تجارت جهانی مبتنی بر قوانین، دستاورد مهمی خواهد بود اما انجام این کار به اجرای سه مرحله در سال ۲۰۲۱ نیاز دارد: انتخاب مدیر کل جدید برای سازمان تجارت جهانی؛ انتخاب قضات

برای مکانیسم حل اختلافات این سازمان که دیگر فعالیتی ندارد چون ترامپ از انتصاب قضات جدید خودداری کرده است؛ و اجرای این دو کار باید با اصلاحات اساسی نهادی انجام شود که از سوی ائتلافی از متحدان (ایالات متحده، اتحادیه اروپا،

ژاپن، استرالیا، نیوزیلند و کره جنوبی) پشتیبانی می‌شود. شرکای همفکر ممکن است روی مواضع مشترک به اتفاق نظر دست یافته و علیه سیاست‌های صنعتی یغماگرانه چین اقدام کنند.

احتمال وقوع: زیاد

دو: چندجانبه‌گرایی برای قرن ۲۱ به‌روز می‌شود

بایدن در مبارزات انتخاباتی خود به احیای سیاست‌های چندجانبه‌گرایانه آمریکا قول داد. اولین اقدام آسان برای بایدن این است که به تمام آژانس‌های بین‌المللی و توافقنامه‌هایی که ترامپ از آنها خارج شده است، از جمله سازمان بهداشت جهانی، شورای حقوق بشر سازمان ملل و توافقنامه اقلیمی پاریس، دوباره ملحق شود. اما همچنین فرصتی برای تجدید رهبری ایالات متحده در یک سیستم اصلاح شده سازمان ملل وجود دارد. برای شروع، عدم حضور آمریکا در این نهادهای جهانی در دوران ترامپ خلأی را ایجاد کرد که چین در حال پر کردن آن است. از همه مهمتر، یک حضور دوباره قدرتمند آمریکا که اروپا و دیگر اعضای حامی چندجانبه‌گرایی را بسیج کند، می‌تواند سازمان ملل را برای قرن بیست و یکم به‌روزرسانی کند. وقتی از رسیدگی به کمبود حاکمیت در فضا، تسلیحات مستقل و اشکال جدید بیوتکنولوژی و ژئو مهندسی با کاربرد دوگانه صحبت می‌شود، توافقنامه‌های بین‌المللی معدودی وجود دارد که استانداردها و مقررات را تنظیم کند. به جای اینکه منتظر بمانیم تا فاجعه اجتناب‌ناپذیری در این حوزه‌ها رخ دهد، دولت بایدن می‌تواند با کمک به ایجاد شرایطی که فناوری‌های نوظهور بتوانند نیرویی خیر برای منافع جهانی باشند، از بحران‌های پیش‌رو جلوتر حرکت کند.

احتمال وقوع: زیاد

سه: آمریکا و روسیه رابطه‌ای بر مبنای منافع مشترک را دنبال می‌کنند

ولادیمیر پوتین در وضعیت مناسبی قرار ندارد، آن هم با توجه به اینکه کووید-۱۹ بر روسیه اثر گذاشته و اطراف این کشور در آشوب به سر می‌برند: الکساندر لوکاشنکو در بلاروس تحت محاصره است، یک رئیس جمهوری طرفدار اتحادیه اروپا در مولداوی بر سر کار آمده است و درگیری قره‌باغ منجر به استقرار نیروهای صلح‌بان دائم روسیه در آنجا شد. در داخل، نفت

۴۰ دلار تا ۵۰ دلار، در حال تضعیف اقتصاد روسیه است. در نتیجه، پوتین ممکن است به دنبال رابطه‌ای با ثبات‌تر با ایالات متحده و اروپا باشد. بازسازی این رابطه می‌تواند شامل ایجاد معماری خویش‌نمندی متقابل باشد که با تمدید مذاکره برای معاهده کاهش تسلیحات هسته‌ای استارت جدید شروع شود و شامل توافقی در مورد موشک‌ها و یک چارچوب ثبات هسته‌ای باشد که چین هم در آن مشارکت کند. این همچنین می‌تواند شامل پیشرفتی به سمت توافق صلح در اوکراین باشد.

این روابط می‌تواند رابطه‌ای خونسردانه شبیه به روابط تجاری باشد که گزینه‌های فراتر از وابستگی به چین را در اختیار مسکو قرار دهد.

احتمال وقوع: نسبتاً زیاد

چهار: همسویی جدید اعراب-اسرائیل گسترش یافته و تعمیق می‌شود

توافق‌های اخیر برای عادی‌سازی روابط میان اسرائیل و بسیاری از کشورهای عربی سنی، ممکن است تنها اقدامی با دسترسی آسان برای ترامپ بوده باشد که به بایدن ارزانی داشته است. به نظر می‌رسد سعودی‌ها یک گشایش با اسرائیل را بعد از نشستی به میانجیگری آمریکا و نه چندان محرمانه میان محمد بن سلمان و بنیامین نتانیاهو، به تعویق انداخته است. عربستان سعودی با دانستن دیدگاه انتقادی بایدن در مورد نقض‌های حقوق بشری خود و جنگ در یمن، احتمالاً چنین گشایشی را به عنوان کارتی برای بازیابی روابط با دولت بعدی ایالات متحده می‌داند. گام بعدی واشنگتن، تسهیل کردن یک توافق تجارت آزاد منطقه‌ای و پیمان سرمایه‌گذاری در میان کشورهای سنی و اسرائیل خواهد بود. بایدن شاید وادار شود مقابل فشار سعودی برای تدابیر سخت‌تر آمریکا علیه ایران از جمله عدم پیوستن به توافق هسته‌ای ایران بایستد.

احتمال وقوع: زیاد

پنج: آمریکا یک شراکت ترانس-پاسیفیک گسترش یافته را رهبری می‌کند

دولت بوش و اوباما، شراکت ترانس-پاسیفیک را به عنوان محور استراتژی در قبال آسیا-پاسیفیک به منظور شکل‌دهی قوانین قرن بیست و یکم تجارت در پویاترین منطقه اقتصادی جهان راه‌اندازی کردند. منطق این بود که با دستیابی به پیمانی با استانداردهای بالا برای کار، محیط زیست و قوانین تجاری در میان ۴۰ درصد اقتصاد جهانی، ایالات متحده و شرکایش چین را وادار کنند تا در نهایت از آن قوانین پیروی کند. در عوض، ترامپ از شراکت ترانس-پاسیفیک خارج شده و ایالات متحده از آنجا دور شد. ژاپن کارش را با یازده عضو دیگر ادامه داد و یک نسخه کوچکتر از آن پیمان به وجود آورد و براساس آن سازوکاری برای تسهیل ورود دوباره آمریکا در نظر گرفت. در همین حال، یک توافق دوم آسیا - پاسیفیک موسوم به شراکت اقتصادی جامع منطقه‌ای (RCEP) که شامل چین است و استانداردهای کمتری دارد، در نوامبر نهایی شد. بازگشت به شراکت ترانس-پاسیفیک می‌تواند روند مهمی برای ایالات متحده برای در اختیار گرفتن دوباره فضای اقتصادی این منطقه باشد که آن را خالی گذاشت، اعتبار آمریکا را بازگرداند و رهبری آمریکا در قانونگذاری اقتصادی را تقویت کند. بایدن برای بازگشت به ترانس-پاسیفیک ابراز تمایل کرده اما همچنین درباره عناصر آن ابراز نگرانی کرده است. اگر او قرار باشد دوباره به این توافق ملحق شود، باید آن را در جمع حزبش و همچنین جمهوری خواهانی که نمی‌خواهند موفق شود، مطرح کند. با وجود هرگونه احتیاط سیاسی، داشتن کرسی در میز مذاکره مجدداً به ایالات متحده اجازه می‌دهد تا برای بررسی این توافقنامه فشار آورد.

احتمال وقوع: کمتر از حد متوسط

شش: آمریکا و متحدانش ساختارهای جدید بین‌المللی برای حاکمیت دیجیتال ایجاد می‌کنند

داده‌ها و الگوریتم‌ها، محرک اقتصاد قرن بیست و یکم هستند. اینترنت در حال تقسیم به سه عامل دیجیتال به رهبری اتحادیه اروپا، ایالات متحده و چین است، آن هم در بحبوحه گرایش به "حاکمیت اینترنت". اجتناب از تجزیه اینترنت، چالش اساسی برای دولت بایدن خواهد بود. خبر خوب این است که ایالات متحده از موقعیت خوبی برخوردار است تا تلاش

کند استانداردهای جهانی را برای جریان آزاد داده‌ها و زیرساخت‌های ۵جی برای بهبود آنها ترکیب کند. شراکت ترانس- پاسیفیک شامل اولین تلاش برای تولید استانداردهای جهانی برای تجارت الکترونیکی بدون مانع بود. این قوانین در توافقنامه آمریکا، مکزیک و کانادا (USMCA) و توافقنامه تجارت دیجیتال آمریکا و ژاپن در سپتامبر ۲۰۱۹ بیشتر تقویت شد.

بایدن ممکن است ائتلاف کشورش با ژاپن، اتحادیه اروپا، استرالیا و دیگران را به منظور ترغیب سازمان تجارت جهانی به پذیرش جریان داده آزاد بین مرزی بدون مالیات و بدون قوانین محلی‌سازی داده‌ها برای تجارت الکترونیک تشکیل دهد؛ در حال حاضر مذاکرات بر سر استاندارد دیجیتال به بن‌بست رسیده است. علاوه بر این، ایالات متحده باید تلاش‌های بخش‌های دولتی و خصوصی را برای توسعه و گسترش شبکه‌های دسترسی رادیویی باز (O-RAN)، یک رویکرد مبتنی بر نرم‌افزار برای ۵جی که با تمام سخت‌افزارها همخوانی دارد و می‌تواند از پیشنهادات هوآوی چین جلو بزند. هوآوی از دو ائتلاف بین‌المللی بخش خصوصی تشکیل شده که با ژاپن و اتحادیه اروپا روی O-RAN کار می‌کند و این بخش خصوصی می‌تواند گسترش فناوری تجاری را تسریع کند.

احتمال وقوع: کمتر از حد متوسط

هفت: هوش مصنوعی اشکال جدیدی از همکاری و نه فقط رقابت ایجاد می‌کند

براساس مجموعه اصول و اخلاق در مورد هوش مصنوعی (AI) که به طور مستقل توسط چین، آمریکا، اتحادیه اروپا و سایر کشورها تصویب و پذیرفته شده است، در مورد نیاز به استانداردها و هنجارهای رایج از جمله ایمنی فنی، پاسخگویی و شفافیت در ارزیابی شکست، اطمینان از حریم خصوصی و مدیریت خوب داده‌ها و کار در خدمت جامعه و محیط زیست اتفاق نظر وجود دارد. چالش، عملیاتی کردن و کدگذاری چنین استانداردهایی است. ابرفناوری پیشتر این کار را برای برخی

از برنامه‌ها با استفاده از فناوری‌هایی مانند تشخیص چهره انجام داده است. همه

دولت‌ها به جلوگیری از فجایع احتمالی علاقه دارند. بنابراین آیا دولت‌ها نباید گام بعدی را بردارند و در مورد آسیب‌ها در مقابل منافع حاصل از انقلاب هوش مصنوعی، یک بنیاد مورد توافق جهانی ایجاد کنند؟ چنین اقدامی می‌تواند جهت ایجاد مقررات برای نهادهای بین‌المللی و ملی برای به حداقل رساندن تأثیرات منفی و به حداکثر رساندن منافع بالقوه، رهنمودی فراهم سازد. آمریکا و چین به عنوان رهبران هوش مصنوعی، باید گفت‌وگو درباره این موارد را آغاز کنند. آمریکا

همچنین باید با متحدان کلیدی برای طرح دستورکاری برای گروه بیست و سازمان ملل که شامل یک کمیسیون جهانی هوش مصنوعی برای تنظیم و اجرای استانداردها و نظارت بر استفاده از هوش مصنوعی باشد، رایزنی کنند.

احتمال وقوع: کم

هشت: "پروژه منهن" برای پیشرفت‌ها در ذخیره باتری ظهور می‌کند

بزرگترین مانع منفرد در تسریع انتقال به اقتصاد پسا نفت، ذخیره انرژی است. باتری بهتر و ارزان‌تر می‌تواند هزینه‌ها را کاهش داده و ظرفیت را افزایش دهد و باعث شود قیمت خودروهای برقی کمتر شده و از جذابیت بیشتری برخوردار شوند. انرژی خورشیدی و بادی فقط در هنگام تابش خورشید و وزش باد کار می‌کنند، بنابراین ذخیره انرژی برای افزایش منابع تجدیدپذیر با رشد سریع، کلید اصلی است. باتری‌های مقرون به صرفه و با ظرفیت بیشتر برای رسیدن به اهداف اقلیمی با انرژی سبز ضروری هستند. بایدن باید بخش خصوصی، کنگره و فرمانداران، آزمایشگاه‌های ملی و دانشگاهی را گردهم آورده تا تحت رهبری کاخ سفید و وزارت انرژی آمریکا، یک کمیسیون ملی خصوصی-دولتی با بودجه کافی برای تسریع روند دستیابی به ذخیره انرژی تشکیل دهد.

احتمال وقوع: نسبتاً زیاد

نه: یک واکسن جهانی کرونا تولید شده است

پاندمی کرونا توجهات را روی تهدید مداوم ویروس‌های همیشه جهش‌پذیر جلب کرده است. سرعت تولید واکسن، محصول هوش مصنوعی، کلان داده و تحقیقات انباشته است که همه این‌ها باعث شده است که علوم زیستی با شتاب بی‌سابقه‌ای برای مبارزه با ویروس‌های جدید حرکت کند. تهیه یک کالای عمومی جهانی دشوار است، اما دور از دسترس نیست: یک واکسن جهانی برای آمادگی برای پاندمی بعدی. ایالات متحده باید عرصه را به دست گرفته و با تمرکز روی کار سازمان جهانی بهداشت و انستیتوهای ملی بهداشت آمریکا و

همکاری بین‌المللی برای حل بحران کرونا، کنسرسیومی از افراد مایل و توانمند برای تهیه یک واکسن جهانی ویروس کرونا تشکیل دهد.

احتمال وقوع: کمتر از حد متوسط

ده: روابط ترانس-آتلانتیک برای همکاری در زمینه فناوری و مقابله با چین تجدید شده است

کمیسیون اتحادیه اروپا در حال تدوین ایده‌هایی برای یک «اتحاد فناوری» و همکاری بیشتر با آمریکا علیه چین است، گرچه کشورهای عضو اتحادیه اروپا آخرین حرف را در مورد آن خواهند زد. این اعتقاد رو به رشد در اروپا وجود دارد که این منطقه باید «خودمختاری استراتژیک» ایجاد کند و بسیاری از اعضای اروپای شرقی و مرکزی اتحادیه اروپا خواهان روابط اقتصادی قوی‌تر با چین هستند، البته این در صورتی است که آنها از همین الان به چین به عنوان بازار اصلی صادرات وابسته نباشند. بروکسل به گسترش همکاری، در صورت امکان با پکن و تعامل با مسکو علاقمند است، حتی اگر دستاوردهای فوری محدودی داشته باشد. اتحادیه اروپا همچنین هنوز درصدد اخذ مالیات از غول‌های فناوری آمریکاست و این در صورتی است که راهی برای تعدیل سلطه آنها در بازار پیدا نکند و همچنان به مقررات عمومی محافظت از داده‌های خود

پایبند است که حریم خصوصی مصرف‌کننده را تضمین می‌کند. با این حال، بایدن یک فرصت اولیه برای بازسازی روابط دو سوی اطلس (آمریکا و اروپا) برای هماهنگی بهتر فناوری و سیاست چین دارد و این تا زمانی است که دولت او متحدان اتحادیه اروپا را با درخواست برای پیوستن به یک جنگ سرد جدید علیه چین و روسیه رویگردان نکند. در صورت وقوع آن، اتحاد فناوری آمریکا-اتحادیه اروپا به سازش‌هایی از هر دو طرف نیاز خواهد داشت.

احتمال وقوع: نسبتاً زیاد

منبع: ایسنا